

Aantekenen

Gerechtsdeurwaarders Groenewegen
Postbus 1403
t.a.v. de heer J.Gulen
6501 BK Nijmegen

Holten, 9 mei 2011

Betreft: Dossier 201100542

Geachte heer Gulen,

In aansluiting op het telefonisch onderhoud van vrijdag 15 april j.l. bevestig ik hiermede, dat er in de huurkwestie tussen V.N.I. Enschede B.V. en de voormalige vennoten van Xenon Computers V.o.f, zijnde de heer B.Th. Hofs en zijn zoon R.T.B. Hofs een uiterst onverkwikkelijke situatie is ontstaan.

Helaas moet ik u lastigvallen met een uitgebreide toelichting om u althans een klein deel van de gang van zaken te schetsen, waaronder mijn echtgenoot en ik al bijna 8 jaren gebukt gaan. Dat ik dat nu eerst doe heeft te maken met het feit, dat ik enkele weken mijn kleinkinderen op bezoek heb gehad vanwege de voorjaarsvakantie. Vandaar, dat ik u op 20 april j.l. bijgaande **(bijlage 1)** e-mail heb gestuurd, waarin ik u heb verzocht mij te berichten of u ermee akkoord gaat, dat de berichtgeving nog enkele weken op zich laat wachten. Helaas mocht ik tot op heden geen antwoord ontvangen, ook niet na een telefoontje met uw heer Geize op 2 mei j.l.

De complexe situatie is deels ontstaan door fouten van de toenmalige advocaat van onze zoon (welke advocaat later ook voor mijn man optrad), maar met name door een extreem frauduleuze handelwijze aan de zijde van V.N.I., dit vooral door toedoen van haar gemachtigden, zijnde advocaten van Poelmann van den Broek Advocaten te Nijmegen, waarbij mr. Van der Linden, de opdrachtgeefster betreffende het exploit van 15 april 2011 is. Zij is inmiddels de zesde advocaat van V.N.I.

Van meet af aan zijn er al grove fouten gemaakt.

Zowel onze eigen advocaat als de advocaten van Poelmann hebben mijn man en mij steeds voorgehouden, dat vader en zoon in het ontruimingskortgeding door het vonnis van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 reeds waren veroordeeld tot doorbetaling van huurpenningen betreffende het pand van V.N.I. t/m 14 maart 2007, de einddatum van de eerste periode van de huurovereenkomst. Wij kwamen er eerst veel later achter, dat dat niet het geval was, omdat V.N.I. alleen in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 betreffende de bodemprocedure schadevergoeding tot 14 maart 2007 wegens gedeelde huurpenningen had gevorderd, omdat anders de huurovereenkomst zou zijn doorgelopen tot 14 maart 2007, aldus V.N.I. Een veroordeling tot een dergelijke schadevergoeding behoort overigens in een kortgedingprocedure niet tot de mogelijkheden.

In die dagvaarding is tevens gevorderd vast te stellen, dat de huurovereenkomst per ontruimingsdatum is beëindigd dan wel ontbinding per ontruimingsdatum of enige andere door de rechtbank te Almelo vast te stellen datum, alsmede betaling van de huurtermijnen tot rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst.

In de kort daarna (op 8 januari 2004) door V.N.I. opgestarte kortgedingprocedure eiste V.N.I. wederom achterstallige huur, betaling van een meerwerknota en vanwege een spoedeisend belang ontruiming van het pand, *zodat verdere schade kon worden voorkomen, omdat zij dan een nieuwe huurder die wel huur zou betalen het pand zou kunnen laten betrekken*, aldus V.N.I.

Op 30 januari 2004 zijn de beide heren Hofs hoofdelijk, *des dat de één betaalt de ander zal zijn bevrijd*, veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van een bedrag van € 55.000,-- als voorschot op de achterstallige huurpenningen tot 31 december 2003 en tot betaling van een meerwerknota ten bedrage van € 14. 272,78.

Verder zijn zij veroordeeld tot ontruiming van het pand. Voorafgaande aan de ontruiming hebben de heren Hofs (kort weergegeven), samen met enkele ingeschakelde bedrijven, het pand geheel volgens de wensen van V.N.I.(hetgeen gepaard ging met hoge kosten) in de oude staat teruggebracht, dit ingevolge het gestelde onder punt 5.1 onder het kopje **Einde huurovereenkomst of gebruik** van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst Kantoornruimte, die onderdeel uitmaakten van de huurovereenkomst. Op deze paragraaf is rond de ontruimingswerkzaamheden door de advocaat van V.N.I. regelmatig schriftelijk gewezen, wanneer er naar de mening van V.N.I. (de heer P. Silderhuis) aan één of andere vereiste met betrekking tot de oplevering van het pand niet helemaal voldaan was. Ook is het pand door mijzelf en mijn echtgenoot schoongemaakt en is het pand enkele keren in het bijzijn van onze zoon R.T.B. Hofs door de heer P. Silderhuis geïnspecteerd, waarbij deze laatste foto's maakte. Toen alle opleveringswerkzaamheden naar de wens van de heer Silderhuis en zijn advocaat waren geschied zijn tenslotte de sleutels door R.T.B. Hofs aan de heer P. Silderhuis persoonlijk overhandigd.

Vervolgens is er door V.N.I. op 25 februari 2004 een Proces-verbaal van Inventarisatie (**bijlage 2**) opgemaakt en getekend, waarmee er een rechtsgeldig einde aan de huurovereenkomst is gekomen. Een kopie van dit proces-verbaal is door mr. De Wilde, de toenmalige advocaat van V.N.I., op 26 februari 2004 verstuurd aan mr. S.J. van Susante, de gemachtigde van de heren Hofs.

In een dergelijk geval is er natuurlijk geen ontbinding door de kantonrechter meer benodigd. V.N.I., die er bij het opstellen van de dagvaarding betreffende de bodemprocedure op 23 december 2003 reeds vanuit ging, dat zij het geplande ontruimingskortgeding zou winnen en dan van Hofs c.s. zou eisen, dat het pand volgens de Algemene Bepalingen par. 5.1 betreffende **Einde huurovereenkomst** zou worden opgeleverd, had daarom in haar dagvaarding d.d. 23 december 2003 logischerwijs de rechtbank reeds verzocht om vast te stellen, dat de huurovereenkomst per ontruimingsdatum was beëindigd en voor alle zekerheid, wanneer het ontruimingskortgeding niet zou slagen, de rechtbank verzocht de huurovereenkomst op enig nader tijdstip te ontbinden.

Als gevolg van een door V.N.I. aangevraagd faillissement voor vader en zoon Hofs is B.Th. Hofs per 1 maart 2005 in de wettelijke schuldsaneringsregeling beland.

Bij deze faillissementsaanvraag heeft de gemachtigde van V.N.I. namens deze betreffende B.Th. Hofs een schuld van € 197.228,75 opgevoerd, terwijl de door de voorzieningenrechter vastgestelde schuld "slechts" ca. € 70.000,-- bedroeg, hetgeen later door verschillende rechters schriftelijk is bevestigd.

Ik noem dienaangaande één voorbeeld:

President mr. A.R. van der Winkel van de Rechtbank Almelo heeft onder punt 18 van zijn Beschikking d.d. 6 juli 2006 betreffende een verzoekschrift van mijn echtgenoot en mij tot tussentijdse beëindiging van de schuldsaneringsregelingen op grond van het bepaalde in artikel 350 lid 3 sub b Fw. gesteld (letterlijk citaat):

"De schuldenaren betwisten de hele vordering van V.N.I. De bewindvoerder heeft verklaard dat hij, na bestudering van de stukken, geen aanleiding ziet om de vordering van V.N.I. te betwisten (let wel, de door V.N.I. ingediende vordering betreft € 243.000,-- + € 27.000,-- aan incassokosten, adv.).

De rechtbank is echter van oordeel dat V.N.I. op het moment dat de toepassing van de schuldsaneringsregeling werd uitgesproken, (dit was maart 2005) jegens de schuldenaren op basis van het kortgedingvonnis en het arrest over een titel beschikte (ook thans nog beschikt) om een vordering van ca. € 70.000,- te incasseren”.

Let wel! Het woord thans slaat op **6 juli 2006**, de datum van de beschikking.

Vanwege de twee hypotheek op ons huis heeft de voorzieningenrechter tijdens de behandeling van de faillissementsaanvraag op 21 december 2004 gesteld, dat er een pluraliteit aan schulden was, er waren verder geen andere “schulden”.

Vervolgens konden we niet anders dan een verzoek indienen tot toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling natuurlijke personen, waarbij V.N.I./Poelmann het hebben gepresteerd bij de bewindvoerder een opeisbare vordering in te dienen van maar liefst € 243.000,- betreffende achterstallige huurpenningen. Zie hierboven de reactie daarop van mr. Van der Winkel op 6 juli 2006.

V.N.I. kon ten aanzien van R.T.B. Hofs geen pluraliteit betreffende schulden bewijzen en daardoor ging hij niet failliet noch hoefde hij gebruik te maken van de WSNP.

Aanvankelijk waren de voormalige vennootschap onder firma Xenon Computers V.o.f en haar vennoten B.Th. Hofs en R.T.B. Hofs dus de gedaagden en later toen B.Th. Hofs in de wettelijke schuldsaneringsregeling belandde is na maandenlange vertraging de procedure alleen tegen R.T.B. Hofs voortgezet en is de procedure tegen B.Th. Hofs na een van rechtswege schorsing van twee en een half jaar voortgezet in oktober 2008, waarin ondergetekende is opgetreden als gemachtigde voor B.Th. Hofs, dit met hulp van enkele mrs. in de rechten in de familie.

Te uwer info: Omdat de schuldsaneringsregeling was beëindigd op grond van wetsartikel 350 lid 3 aanhef en sub b en er aldus geen schone lei was verkregen was dit mogelijk.

Het uitgangspunt in de beide procedures was vanzelfsprekend, dat indien de beide heren tot betalingen aan V.N.I. veroordeeld zouden worden, waarvan we overigens niet uitgingen, het daarbij zou gaan om exact hetzelfde bedrag, waarbij er bij het vonnis of arrest natuurlijk zou moeten worden aangegeven, dat er slechts éénmaal betaald hoefde te worden.

De bekende kreet, die ook als eis in de bodemprocedure d.d. 23 december 2003 is gesteld luidt dan ook: de heren Hofs te veroordelen, *hoofdelijk des dat de één betaalt de ander zal zijn gekweten, om:* In de beide procedures ging het uiteraard ook om exact dezelfde kernpunten betreffende het geschil, hoewel B.Th. Hofs in zijn processtukken in de voortgezette procedure nog meer bewijsvoering op cruciale punten heeft aangedragen.

Het eindvonnis van de kantonrechter in de zaak V.N.I./Hofs jr.

Op 24 april 2007 heeft de kantonrechter gevonnist, dat de huurovereenkomst tussen Xenon Computers V.o.f dan wel de heren Hofs met stilzwijgende toestemming van V.N.I. vanaf 2 november 2002 was overgegaan op Xenon Webstore B.V., waardoor R.T.B. Hofs niets aan V.N.I. verschuldigd was. Het vonnis was van hetzelfde belang voor B.Th. Hofs, die dus ingevolge het oordeel van de kantonrechter evenmin vanaf die datum de huurder van het pand was geweest.

Hierbij moet worden aangetekend, dat de drie getuigen aan de zijde van V.N.I. op 15 december 2006 tegenover de kantonrechter onder belofte dan wel onder ede heel vele leugens hebben verteld, dus meened hebben gepleegd, waardoor de stelling van R.T.B. Hofs, dat er reeds voorafgaande aan het tekenen van de huurovereenkomst afspraken waren gemaakt, dat Xenon Webstore B.V.(i.o.) dan wel

Xenon Webstore V.o.f) (een v.o.f. tussen R.T.B. Hofs en een andere bestuurder, zijnde M.C.Mensink) de huurster zou zijn.

Om administratieve redenen en op voorstel van makelaar R. Duijn van V.N.I. is echter de naam Xenon Computers V.o.f op de huurovereenkomst terecht gekomen, omdat van deze V.o.f een KvK-nummer beschikbaar was voor de huurovereenkomst en een B.T.W.-nummer, dat was vereist vanwege de met B.T.W. belaste huur, welke nummers nog niet beschikbaar waren voor de nog op te richten Xenon Webstore B.V. Dit is ook de reden, dat B.Th. Hofs nooit betrokken is geweest bij besprekingen betreffende de huurovereenkomst en deze ook niet getekend heeft.

Betreffende die leugens van de heren Silderhuis en Duijn hebben we overtuigende bewijsvoering tot onze beschikking, die R.T.B. Hofs in de door V.N.I. geëntameerde hoger beroep procedure ook aan het Gerechtshof te Arnhem heeft overgelegd en B.Th. Hofs op zijn beurt aan de kantonrechter, maar waarover om redenen geen enkele uitspraak door de rechters is gedaan.

De hoger beroep procedure in de zaak V.N.I./Hofs jr.

Op 24 juli 2007 is V.N.I. in hoger beroep gekomen van het vonnis van de kantonrechter van 24 april 2007 en heeft daarbij drie grieven opgevoerd tegen haar oordeel betreffende de stilzwijgende toestemming.

Vervolgens is er door mr. G.M. Kerpestein te Amsterdam, die door de media in augustus 2003 als beste huurrechtsspecialist van Nederland is aangemerkt, op 4 september 2007 voor R.T.B. Hofs een uitstekende Memorie van Antwoord uitgebracht, waarin ook uitdrukkelijk is gewezen op het speciale opschortingsrecht, dit in verband met de bijzondere situatie waarin het uitgezette bedrijf verkeerde op het moment van de betalingsopshortingen. Xenon had de betalingen namelijk opgeschort i.v.m. met een niet-functionerende door V.N.I. geleverde en door Xenon betaalde airconditioning, waardoor regelmatig extreem hoge temperaturen in het pand heersten van meer dan 40 gr. C., waardoor één van de bestuurders zelfs met ernstig nierfalen in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Ook is er door Hofs jr. in zijn Memorie uitgebreid aangetoond, dat de drie getuigen aan de zijde van V.N.I. hebben gelogen tijdens het getuigenverhoor door de kantonrechter en heeft hij gesteld, dat deze heren meened hebben gepleegd. Op grond daarvan heeft hij dan ook aan het Hof verbetering van het vonnis van de kantonrechter gevraagd.

Het tussenarrest van het Hof d.d. 10 juni 2008

Vervolgens is er door het Hof op 10 juni 2008 een arrest geschreven, de inhoud waarvan dermate foutief en krom is en zo duidelijk getuigt van een grote vooringenomenheid ten gunste van V.N.I., dat het ieder voorstellingsvermogen te boven gaat.

In dit arrest heeft het Hof de drie grieven van V.N.I. onbehandeld gelaten, waardoor deze dus niet erkend zijn. Echter om V.N.I. toch van dienst te kunnen zijn heeft het Hof vervolgens uit zichzelf gesteld, dat de kantonrechter bij haar oordeel over het hoofd had gezien, dat de vereiste akten ingevolge wetsartikel 6:159 BW betreffende de overdracht van de rechtsverhouding van Xenon Computers V.o.f. aan Xenon Webstore B.V. niet aanwezig waren.

Deze akten waren echter wel degelijk in het dossier aanwezig en reeds op 3 oktober 2006 bij een akte ter rolle door onze zoon aan de kantonrechter en V.N.I. toegeleverd en bovendien waren deze akten in het onderhavige geval helemaal niet benodigd, omdat V.N.I. allang van de bedrijfsoverdracht op de hoogte was en dit ook enkele malen schriftelijk in de processtukken heeft bevestigd. Het Hof heeft met zijn stelling dus ook de partijautonomie geschonden.

Het grootste wapenfeit in dit arrest is echter, dat het Hof een foutieve vaststelling van V.N.I. met een daardoor eveneens foutieve gevolgtrekking in de laatste zin van punt 43 van haar Memorie van Grieven eigener beweging heeft gehonoreerd als een correct gedane wijziging van eis en het daarbij ook nog eens de stellingen van V.N.I. heeft verdraaid.

De betreffende zin luidt:

“Inmiddels is de huurovereenkomst van rechtswege geëindigd per 14 maart 2007, waardoor de vordering tot vervangende schadevergoeding die in eerste aanleg werd ingesteld thans wijzigt in een vordering tot betaling van huurpenningen”.

Bovendien heeft V.N.I. bewijsbaar aan geen enkele regel en formaliteit betreffende een eiswijziging op grond van artikel 130 Rv voldaan.

Een saillant detail is, dat V.N.I. met haar zogenaamde eiswijziging impliciet heeft toegegeven, dat zij de heren Hofs ten onrechte vanaf het vonnis in kort geding heeft voorgehouden, dat zij door de voorzieningenrechter reeds waren veroordeeld tot doorbetaling van huurpenningen t/m 14 maart 2007. In dat geval zou immers die eiswijziging niet nodig zijn geweest.

Het Hof heeft ook nog gesteld, dat Hofs jr. in zijn Memorie van Antwoord geen bezwaar tegen deze eiswijziging heeft gemaakt, hetgeen in strijd met de waarheid is.

In de eerste plaats hoefde er helemaal geen bezwaar tegen een “eiswijziging” te worden gemaakt, omdat er helemaal geen sprake was van een wijziging van eis. We! heeft mr. Kerpestein, want dat is natuurlijk degene die het stuk heeft opgesteld, uitgebreid bezwaar gemaakt tegen de foutieve stelling van V.N.I., welke inhield dat de huurovereenkomst van rechtswege was geëindigd op 14 maart 2007 en dat daardoor de vordering betreffende schadevergoeding wijzigde in een vordering tot betaling van huurpenningen.

Daarbij is van belang, dat een van rechtswege beëindiging van een huurovereenkomst na vijf jaren juridisch onmogelijk is, in de huurovereenkomst duidelijk is aangegeven, dat er telkens een verlengingsperiode van vijf jaar van toepassing is en dat de opzeggingsformaliteiten, die V.N.I. zelf nota bene uitgebreid in de huurovereenkomst heeft vermeld, nooit hebben plaatsgevonden.

Helemaal te gek voor woorden is, dat V.N.I. zeker zes verschillende data in de processtukken heeft genoemd, waarop de huurovereenkomst zou zijn beëindigd en het Hof zelf in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 als vaststaand feit heeft aangenomen, dat de huurovereenkomst voor het bedrijfspand door opzegging van de curator van Xenon Webstore B.V. is beëindigd per 10 maart 2004, zoals ook al eerder door hetzelfde Hof is vastgesteld in de kortgedingprocedure in een arrest d.d. 6 juli 2004 !

Vervolgens heeft het Hof gedemonstreerd, dat het het verschil niet weet tussen een boetebeding in een huurovereenkomst zelf en het gestelde onder artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst, die deel uit maakten van de huurovereenkomst.

Het voert te ver hier uit te leggen, hetgeen het Hof dienaangaande allemaal heeft geblunderd.

Waar het op neer komt is, dat V.N.I. in dit arrest op grond van een kapitale misslag van het Hof werd verzocht nieuwe berekeningen in te dienen.

Hierbij een kopie van de berekening (**bijlage 3**), die V.N.I. vervolgens op 3 november 2008 heeft ingediend, waarin te zien is, dat de vordering van V.N.I. thans plotseling per 1 november 2008 € 906.366,70 bedraagt, waarbij de vordering bij niet betaling vervolgens met vele tonnen per jaar zal oplopen vanwege de samengestelde rente van 24% per jaar.

Ik merk op, dat het overigens te gek voor woorden is en tevens in strijd met wetsartikel 21 Rv. en de gedragscodes voor de advocatuur, dat de advocaat van V.N.I. mr J.P.J.M. Naus van Poelmann misbruik heeft gemaakt van de juridische misslagen van het Hof betreffende het gestelde onder artikel 14.2. De inhoud van het bijgaande briefje van mr. Naus spreekt voor zich (**bijlage 4**).

Het komt er dus op neer, dat het bedrag aan achterstallige huurpenningen, waartoe de heren Hofs in januari 2004 waren veroordeeld, is gewijzigd van ca. € 55.000,- in het gigantische bedrag van € 906.366,70 met verhogingen van vele tonnen per jaar in de toekomst, dit als gevolg van een feitelijk en juridisch onmogelijke stelling van V.N.I. in de Memorie van Antwoord, die door het Hof ten onrechte als een verzoek tot wijziging van eis is gehonoreerd, de kapitale juridische misslag van het Hof m.b.t. tot artikel 14.1 van de Algemene Bepalingen en vervolgens de corrupte handelwijze van mr. Naus in zijn berekeningen.

De comparitie van partijen in de zaak V.N.I./Hofs jr.

In een op 10 november 2008 gehouden comparitie van partijen was de betreffende raadsheer ten zeerste toegankelijk, althans zo stelde zij zich op, betreffende de argumenten aan de zijde van R.T.B. Hofs en zijn advocaat en mocht Hofs jr. nog nieuwe stukken overleggen en toelichting geven betreffende de reeds overgelegde produkties, hetgeen hij in een Akte na Comparitie d.d. 16 december 2008 dan ook heeft gedaan, met daarbij o.a. (nogmaals) een uitgebreid betoog betreffende de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst op 25 februari 2004 en de gang van zaken met betrekking tot de opheffing van Xenon Computers V.o.f op 31 december 2000 en de oprichting van Xenon Webstore B.V. op 1 juli 2002. We gingen dan ook opgelucht naar huis en vertrouwden op een uiteindelijk goede afloop.

V.N.I. heeft op 10 februari 2009 op deze Akte gereageerd met een Antwoordmemorie na Comparitie, waarin geen enkele zinnige stelling wordt geponeerd.

Het tussenarrest van het Hof d.d. 8 december 2009

Ondanks het bovenstaande wordt er tot verbijstering van Hofs c.s. op 8 december 2009 toch weer een tussenarrest door het Hof gewezen, waarin geen enkele van de juridische misslagen in het arrest van 10 juni 2008 door het Hof wordt erkend, er zelfs nog meerdere worden toegevoegd en de partijdigheid ten gunste van V.N.I. wederom alle perken te buiten gaan.

O.a. probeert het Hof met een nietszeggend verhaal de (nogmaals overgelegde) rechtsgeldige onderhandse en door Deloitte & Touche opgemaakte akten van bedrijfsoverdracht onderuit te halen en stelt het ten onrechte, dat Xenon Computers V.o.f op 31 december 2000 niet is ontbonden, omdat er nog vereffend moest worden. Verder stelt het Hof, dat de wijziging van eis weliswaar inhoudelijk is bestreden, maar er geen bezwaar tegen de wijziging van eis op zichzelf is gemaakt, hetgeen een absurde en tevens onjuiste stelling is, afgezet tegen hetgeen allemaal door Hofs jr. dienaangaande in zijn processtukken is betoogd en bewezen. Tevens heeft het Hof uit zijn duim gezogen, dat Hofs jr. heeft betoogd, dat een wijziging van een vordering in hoger beroep niet mogelijk is, daar Hofs jr. dit bewijsbaar pertinent nooit heeft betoogd. Voorts heeft het Hof gesteld, dat het niets te maken heeft met de opzegging van het huurcontract door de bewindvoerder van B.Th. Hofs (met de toevoeging *zover nog niet geschied*), terwijl het Hof dit als vaststaand feit in het tussenarrest d.d. 10 juni 2008 reeds heeft geaccepteerd !!

Vervolgens volgen er nog meer verdraaiingen, kromme stellingen en juridische misslagen met ook nog de stelling, dat de problemen met de airco en met andere door V.N.I. geleverde installaties en de gebreken aan het gebouw zelf geen bespreking meer behoeven, net zo min als dat de verdere discussiepunten behandeld hoeven te worden, omdat door de eiswijziging van V.N.I. er alleen maar meer sprake was van nakoming van het huurcontract !!

Spraakmakend daarbij is, dat alle processtukken aan weerszijden vrijwel uitsluitend en alleen gingen over de identiteit van de huurder en over de vraag of de opschorting van betalingen door Xenon in verband met de problemen met het door V.N.I. verhuurde pand en de door V.N.I. aanvullend aan Xenon verkochte en geleverde technische installaties terecht of onterecht was, Xenon terecht uit het pand was gezet en of er, zo de ontruiming terecht zou zijn, nog schadevergoeding aan V.N.I. betaald zou moeten worden.

Onder r.o. 2.22 gaat het Hof zelfs zover, dat het de door V.N.I. ingediende berekening (zie bijlage 3) goedkeurt met dien verstande, dat het Hof stelt, dat de door V.N.I. opgevoerde servicekosten niet van toepassing zijn en er nog rekening gehouden dient te worden met een creditnota van € 1.943,33, die V.N.I. bij de voorgaande berekening had vergeten in mindering te brengen. Het Hof verzoekt V.N.I. dan ook nogmaals een nieuwe berekening te overleggen, hetgeen op 19 januari 2010 is geschied en welke berekening inzake de achterstallige huurpenningen betreffende het primaire standpunt van V.N.I. thans per 7 januari 2010 een eindbedrag van € 1.134.282,49 als opeisbare vordering op Hofs jr. aangeeft (**bijlage 5**).

Hierbij ook het betreffende deel van de Akte van dezelfde datum (**bijlage 6**).

Vervolgens zijn meerdere akten aan de zijde van R.T.B. Hofs, waarin hij mocht reageren op de akte met berekeningen van V.N.I., door het Hof geretourneerd met een krabbeltje op de betreffende akten, dat deze te lang waren. Hofs jr. was echter genoodzaakt lange akten uit te brengen, omdat hij door alleen te reageren op de berekening van V.N.I. het risico liep, dat het Hof dan op zijn minst had gesteld, dat de vordering van V.N.I. toewijsbaar was voor het deel waarop Hofs jr. geen kritiek had geleverd, waardoor hij geheel ten onrechte toch nog tot betaling van een enorm bedrag aan V.N.I. veroordeeld zou worden, met tevens gevolgen voor zijn vader B.Th. Hofs. Hofs jr. heeft dan ook in de akten duidelijk de noodzaak van de uitgebreidheid ervan uitgelegd. Op meerdere verzoeken aan de zijde van Hofs jr. om nog pleidooi te mogen houden is door het Hof nooit gereageerd en vervolgens is er op 19 april 2011 een eindarrest geweest, waarin hij wordt veroordeeld tot ca. € 562.000,-- per 19 april 2011 met betaling van wettelijke rente tot de dag der algehele voldoening. Barbartje zou en moest hangen.

Thans moet R.T.B. Hofs nog een cassatieadvocaat zien te vinden, die in deze beerput nog de weg weet te vinden en bereid is hem bij te staan, hetgeen zeer moeilijk zal zijn, omdat advocaten zo'n complexe zaak nu eenmaal niet graag voor een "toevoegings-zakcent" aannemen, zoals advocaten vaak het honorarium betreffende een toevoegingszaak noemen. V.N.I., haar advocaat en de raadsheren weten dit natuurlijk ook en zijn er dan ook van uit gegaan, dat Hofs jr. ondanks hun onrechtmatige handelwijze na een veroordeling door het Hof geen kant meer op kan en voor nu en voor de toekomst compleet zal worden geruïneerd.

N.B.

Onze inschatting is, dat het niet anders kan dan dat de betreffende raadsheren van het gerechtshof te Arnhem, zijnde mrs. J.P.Fokker, I.A.Katz-Soeterboek en H. van Loo, contact hebben gehad met de heren Poelmann en Van den Broek van Poelmann Advocaten te Nijmegen. Deze heren bekleeden en bekleedden naast hun werk als advocaat hoge functies en zijn hoogstwaarschijnlijk goede bekenden van de raadsheren, dit in elk geval wat mr. W.M. Poelmann betreft, die achtereenvolgens Deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Arnhem, lid van de Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, lid van de Raad van Discipline in het hofressort Arnhem en lid van het Hof van Discipline is geweest. In die laatste functie is mr. Poelmann nog steeds actief.

Daarbij is het van belang, dat er Poelmann van den Broek Advocaten alles aan gelegen is om de familie Hofs uit te schakelen, omdat dit advocatenkantoor er heel goed van op de hoogte is, dat meerdere van haar medewerkers als advocaat in deze zaak in hoge mate frauduleus hebben gehandeld en ook weten, dat de familie Hofs daarvan op de hoogte is.

Reeds op 12 december 2007 hebben B.Th. Hofs en ondergetekende in een aangetekende brief aan de directie van Poelmann van den Broek Adv. dit advocatenkantoor aansprakelijk gesteld voor hetgeen er door enkele van haar advocaten ten onrechte ten aanzien van hen is aangericht na het vonnis van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004, waarbij er een uitgebreid chronologisch verslag van alle gebeurtenissen dienaangaande is bijgesloten.

Een stelling uit deze brief luidt (letterlijk citaat):

“Wij stellen hierbij Advocatenkantoor Poelmann van den Broek aansprakelijk voor alle schade en gevolgen voortgekomen uit de handelwijze van enkele van uw advocaten met betrekking tot bovengenoemde zaak, dit op grond van art. 6:162 lid 1 BW. De geleden mentale en financiële schade door ons privé en met name de door het bedrijf De Hofakker B.V. van B.Th. Hofs geleden financiële schade kunnen wij aantonen en de betreffende documenten kunnen uiteraard overgelegd worden. Ook het causale verband is onzes inziens aantoonbaar.”

Het zal in elk geval ooit tot op de bodem moeten worden uitgezocht hoe drie raadsheren tot dergelijke onaanvaardbare arresten met tal van juridische misslagen ten gunste van V.N.I. en dus ook ten gunste van Poelmann zijn gekomen.

De voortgezette procedure V.N.I./Hofs sr. in dezelfde zaak (zaaknummer rechtbank 158791 CV EXPL 190/04)

In de Memorie van Grieven tevens wijziging van eis d.d. 12 december 2008 in de voortgezette bodemprocedure tegen B.Th. Hofs heeft V.N.I. thans wel een correct geformuleerde eiswijziging doorgevoerd, wat daar inhoudelijk ook van zij, en als productie het tussenarrest d.d. 10 juni 2008 overgelegd en tevens een berekening inzake haar primaire standpunt betreffende achterstallige huurpenningen tot 1 november 2008 ter hoogte van € 906.366,70 , zich daarbij gesteund voelende door de juridische misslagen van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr.

In zijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 heeft B.Th. Hofs de Conclusie van Dupliek d.d. 28 maart 2006, de Akte ter rolle d.d. 3 oktober 2006, de Memorie van Antwoord d.d. 4 september 2007 aan de zijde van zijn zoon als bewijsvoering integraal overgelegd. Daarnaast heeft hij zelf nog meer bewijs aangedragen, dat de stellingen van V.N.I. niet kloppen, het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 ernstige juridische misslagen heeft gemaakt, nogmaals verwezen naar de meinedige getuigenverklaringen van de heren Duijn en Silderhuis in de procedure tegen zijn zoon, aangetoond dat de eiswijziging van V.N.I. is gebaseerd op feitelijk en juridisch onmogelijk uitgangspunten, uitgebreid aangetoond, dat de huurovereenkomst op 25 februari 2004 rechtsgeldig is beëindigd dan wel op 10 maart 2004 door opzegging door curator mr. Haafkes en tenslotte uitdrukkelijk de eisen van V.N.I. onder MET CONCLUSIE bestreden.

Het mocht allemaal niet baten.

Uit het tussenvonnissen van 19 mei 2009 van de kantonrechter blijkt, dat zij thans hoe dan ook de visie van het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 in de zaak V.N.I./Hofs jr. wenst te volgen, waarbij zij zelfs zo ver is gegaan wetsartikel 6:159 BW compleet verkeerd uit te leggen.

Zij kon natuurlijk niet ontkennen, dat zij de betreffende akten van bedrijfsoverdracht ingevolge wetsartikel 6:159 BW reeds op 3 oktober 2006 van R.T.B. Hofs had ontvangen, dus moest zij iets anders verzinnen om het Hof van dienst te zijn.

In r.o. 4.2 doet zij dan ook de opzienbarende uitspraak, dat zij *een akte die tot onderwerp heeft om de rechten en verplichtingen uit de huurovereenkomst van Xenon Computers V.o.f over te dragen aan Xenon Webstore B.V. bij de stukken niet heeft aangetroffen.*

Uit de stelling van de kantonrechter blijkt dus, dat zij van mening is of doet alsof, dat wetsartikel 6:159 BW inhoudt, dat er een akte moet zijn tussen Xenon Computers V.o.f en V.N.I., waarin door deze partijen wordt vastgelegd, dat vanaf een bepaalde datum Xenon Webstore B.V. de huurovereenkomst van Xenon Computers V.o.f heeft overgenomen dan wel zal overnemen.

Deze stelling van de kantonrechter vertegenwoordigt een ernstige juridische mislag en is tevens zeer opmerkelijk, daar zij in haar vonnis van 24 april 2007 (ten aanzien van V.N.I./R.T.B. Hofs) bij haar vaststelling, dat *gelet op de na te noemen feiten en omstandigheden de conclusie getrokken dient te worden, dat V.N.I. achteraf met een contractoverneming heeft ingestemd*, heeft gesteld, dat een dergelijke instemming niet bij een uitdrukkelijke verklaring hoeft te gebeuren, daarbij verwijzend naar een uitspraak van de Hoge Raad, zijnde **HR 23 april 1999, NJ 1999,497**.

Saillant detail: in het tussenarrest van 19 mei 2009 heeft de kantonrechter geciteerd, hetgeen de visie van het Hof is betreffende wetsartikel 6:159 BW, namelijk dat dit wetsartikel inhoudt, dat de rechtsverhouding van de ene partij aan de andere partij wordt overgedragen (in het onderhavige geval van Xenon Computers V.o.f aan Xenon Webstore B.V.), dit met (stilzwijgende) medewerking van de wederpartij (in dit geval V.N.I.). Deze visie is juist.

In een zeer uitgebreide Akte d.d. 18 augustus 2009 heeft B.Th. Hofs nogmaals gewezen op het feit, dat het Hof in zijn tussenarrest van 10 juni 2008 in de zaak V.N.I./Hofs jr. ernstige juridische mislagen heeft begaan en andere beoordelingsfouten heeft gemaakt en dat de kantonrechter in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 de feiten verkeerd heeft weergegeven. Ook heeft B.Th. Hofs in zijn akte gesproken over het feit, dat zijn zoon aan het Hof verbetering van het vonnis van de kantonrechter d.d. 24 april 2007 had gevraagd, dit in verband met meinedige getuigenverklaringen aan de zijde van V.N.I., en heeft hij nogmaals gewezen op de reeds in het dossier aanwezige en voor de zoveelste keer overgelegde akten van bedrijfsoverdracht ingevolge wetsartikel 6:159 BW. De inhoud van wetsartikel 6:159 BW heeft hij daarbij uitgebreid uitgelegd en de kantonrechter op haar juridische mislag dienaangaande gewezen. Tevens heeft hij in zijn akte een uitgebreide verhandeling gegeven over de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst op 25 februari 2004, nogmaals gewezen op de opzeggingen van de curator en de bewindvoerder (zover nog niet geschied) en de zogenaamde eiswijziging van V.N.I. bestreden als zijnde geen eiswijziging en zo deze toch een eiswijziging zou zijn gesteld, dat deze door hem wordt afgewezen, daarbij de gronden aangevend, etc. etc.

Het tussenvonnis van de kantonrechter d.d. 17 november 2009

De inhoud van de akte van 18 augustus 2009 is door de kantonrechter echter vrijwel in zijn geheel genegeerd, zoals is gebleken uit haar tussenvonnis d.d. 17 november 2009, waarin zij alleen met betrekking de einddatum van de huurovereenkomst anders heeft geoordeeld dan het Hof en dienaangaande heeft gesteld, dat deze einddatum 15 september 2005 is, dit door een opzeggingsfax van de bewindvoerder d.d. 16 juni 2005.

In dit vonnis heeft zij ook letterlijk het Hof nagepraat betreffende zijn stellingen in het tussenarrest d.d. 10 juni 2008 aangaande het opschortingsrecht, daarbij ook net als het Hof de verhandeling van mr. Kerpestein betreffende het speciale opschortingsrecht, waarvan mr. Kerpestein vond, dat dit in elk geval in het onderhavige geval van toepassing was, compleet negerend en ook geen acht slaand op de verdraaiingen van het Hof met betrekking tot de uitspraken van de rechters in de kortgedingprocedure dienaangaande, die haar alle bekend waren.

In het tussenvonnis d.d. 17 november 2009 was betreffende de te houden comparitie het volgende te lezen:

Onder r.o. 2.9

De vraag zou moeten worden beantwoord welk bedrag Hof's sr. tot de datum van 15 september 2005 verschuldigd zou zijn en of en zo ja, welke van de gevorderde bedragen daarop in mindering dienden te worden gebracht. Daarbij zou (ondermeer) aandacht moeten worden geschonken aan de overeengekomen huurpenningen inclusie de jaarlijkse indexering per 15 maart, de eventueel verschuldigde contractuele boete volgens art. 14.2 van de Algemene voorwaarden, productie 2 bij dagvaarding) en de wettelijke rente. Ter zake van de contractuele boete zal onderzocht moeten worden of het beroep op matiging dient te slagen.

Onder 2.10

Voorts zal nog beoordeeld moeten worden of en zo ja, welke bedragen Hof's sr. over de periode na 16 september 2005 (tot 14 maart 2007) verschuldigd is. Daarbij zal tevens aandacht geschonken moeten worden aan de vraag wat VNI heeft gedaan om de schade te beperken. Ergo, wat heeft V.N.I. gedaan om het pand zo spoedig mogelijk weer verhuurd te krijgen. Vanaf welke datum was dat feitelijk het geval ?

Onder 2.11

Ook zal nog beoordeeld moeten worden in hoeverre de vordering ter zake van meerwerk (hoofdsom € 14.282,75) voor toewijzing in aanmerking komt nu Hof's sr. heeft bestreden dat het overeengekomen meerwerk door VNI (correct) is uitgevoerd.

Onder 2.12

De kantonrechter wenst, alvorens nader te beslissen, nadere inlichtingen omtrent de hiervoor opgeworpen vraagpunten te verkrijgen en zal daartoe een comparitie van partijen gelasten. Deze zal tevens gebruikt worden om de mogelijkheden tot het treffen van een schikking te onderzoeken.

(onderstreping door mij)

Onder 2.13

Tevens zal, indien voorhanden, het te verwachten arrest van het Hof Arnhem inzake VNI/Hof's jr., voordien door VNI in het geding gebracht kunnen worden. Desgewenst kan dan met partijen besproken worden of, en zo ja, in hoeverre de uitkomst daarvan (deels) mede op de onderhavige zaak van invloed is.

Onder r.o. 3.3

Indien een partij nog nadere (nieuwe) stukken/informatie in het geding wenst te brengen, zal zij dat uiterlijk 10 werkdagen voor de te houden comparitie van partijen dienen te doen en wel in tweevoud, te sturen aan de griffie van de sector kanton te Enschede.

Geheel in lijn met het gestelde onder de r.o. 2.9, 2.10 en 2.11 heeft Hofs sr. de produkties 32 t/m 41 (in tweevoud) ter comparitie van partijen in het geding gebracht. Deze produkties waren erg uitgebreid, maar vanwege het zeer grote belang, de vele door het Hof en de kantonrechter gemaakte juridische misslagen en ook om volledig te zijn heeft Hofs sr. besloten te handelen zoals hij heeft gedaan ten aanzien van deze produkties.

Op internet is op de site Rechtspraak.nl te lezen en dit wordt ook alom door advocaten zo gesteld, dat een comparitie van partijen met ingang van het nieuwe procesrecht d.d. 1 januari 2002 een zeer belangrijke zitting is, waar de justitiabele alles uit de kast moet halen, omdat dit sinds de afschaffing van het pleidooi (het pleidooi is overigens niet afgeschaft, maar wordt alleen veel minder gemakkelijk toegestaan) wellicht de laatste gelegenheid is om zijn standpunten naar voren te brengen.

Hofs sr. heeft dan ook in lijn met het door de kantonrechter in haar tussenvonnis van 17 november 2009 gestelde met geen woord gerept over de inhoud van het arrest d.d. 8 december 2009 in zijn ter comparitie aangeleverde produkties.

Daarbij komt, dat er reeds door Hofs sr. in zijn akte d.d. 18 augustus 2009 was aangegeven, dat hij een komend arrest van het Hof (dit is het tussenarrest van 8 december 2009 geworden) betreffende de zaak V.N.I./Hofs jr. onder geen enkele voorwaarde in de zaak V.N.I./Hofs sr. wilde laten betrekken. V.N.I. op haar beurt had in haar akte d.d. 23 juni 2009 ook reeds gesteld, dat zij alleen onder bepaalde voorwaarden akkoord ging, welke voorwaarden echter dermate risicovol en onacceptabel waren voor B.Th. Hofs, dat hij deze heeft afgewezen. Ter zitting heb ik nog eens uitdrukkelijk aan mr. Naus gevraagd of dat klopte, waarop deze dat bevestigde.

In het tussenvonnis van 17 november 2009 had de kantonrechter o.a. ook nog aangegeven, *dat het te verwachten arrest van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr. in het geding gebracht zal kunnen worden, dit na bespreking met partijen of en zo ja in hoeverre de uitkomst daarvan (deels) mede op de onderhavige zaak van invloed zal zijn.*

Vaststaat ook, dat het vonnis van 17 november 2009 niet rechtsgeldig is geweest, omdat de kantonrechter het Landelijk procesreglement voor civiele rol van de kantonrechter in de zaak 158791 CV EXPL 190/04 meerdere malen heeft overtreden.

Daarop ga ik in deze brief niet verder in, dit in verband met de complexiteit. Wel wil ik u zeggen, dat daaromtrent in één van de grieven van de Memorie van Grieven d.d. 3 november 2010 betreffende de hoger beroep procedure uitgebreide bewijsvoering is geleverd.

De comparitie van partijen d.d. 1 april 2010

Mr. Naus had tegen alle regels in als produktie 26 (**bijlage 7**) per 1 april 2010 een berekening in het geding gebracht, die reeds geheel en al was gestoeld op het door V.N.I. ter comparitie in te dienen tussenarrest van het hof d.d. 8 december 2009, terwijl er nu juist was bepaald, dat de zaken zoals genoemd onder de r.o. 2.9, 2.10 en 2.11 van het tussenvonnis van de kantonrechter d.d. 17 november 2009 eerst zouden worden besproken en de kantonrechter onder r.o. 2.13 had geschreven, *dat desgewenst met partijen besproken kon worden of en zo ja in hoeverre de uitkomst daarvan (deels) mede op de onderhavige zaak van invloed was.*

Geen van de onderwerpen, zoals aangegeven onder de r.o. 2.9, 2.10 en 2.11, zijn echter tijdens de comparitie besproken, terwijl de comparitie nu juist daarvoor mede bedoeld was, zoals door de kantonrechter aangegeven onder r.o. 2.12.

Pas aan het eind van de zitting kreeg ondergetekende de kans de kantonrechter op haar ook in deze foutieve handelwijze te wijzen, waardoor zij toch enigszins van slag raakte en toezegde te zullen bezien of zij dit arrest inderdaad in haar (tussen)vonnis zou betrekken.

Vervolgens stelde ik, dat de kantonrechter tijdens de comparitie toch reeds meerdere malen over de inhoud van het arrest van 8 december 2009 had gesproken, o.a. over het boetebeding, de matiging daarvan, de mening van het Hof over het opschortingsrecht, etc.

Met name heb ik gesteld, dat het toch volkomen onterecht was, dat zij zeer uitgebreid met mr. Naus de (primaire) berekening van V.N.I. had doorgenomen, waarin hij reeds helemaal en geheel voorbarig was afgegaan op de bevindingen van het Hof in het tussenarrest d.d. 8 december 2009.

De kantonrechter antwoordde, dat het juist heel goed was, dat mr. Naus de betreffende berekening zo had opgesteld, omdat er zodoende duidelijkheid kwam over het eigenlijke door V.N.I. te vorderen bedrag, hetgeen natuurlijk gezien de inhoud van haar tussenvonnissen d.d. 17 november 2009 en het door mij en mijn zoon gestelde ter zitting een absurd en ten principale foutief standpunt was.

Samen met mijn echtgenoot en zoon ben ik de oprechte overtuiging toegedaan, dat de kantonrechter na inzage van de arresten van 10 juni 2008 en met name na inzage van het arrest d.d. 8 december 2009, niet anders durfde dan het Hof in zijn visie te en vervolgens met voorbedachten rade ter comparitie van partijen een soort coup heeft gepleegd om mij en mijn zoon onder hoge druk te zetten en daarmee tot een schikking te dwingen. Daarbij heeft zij welbewust het zwaard van Damocles gehanteerd door te stellen, dat de primaire vordering zoals door mr. Naus ter comparitie van partijen was aangeleverd (zie bijlage 7) weliswaar exorbitant hoog was maar wel terecht en zou leiden tot een vordering van vele miljoenen in de toekomst. Bovendien had zij reeds door laten schemeren wat de te verwachten uitkomst bij een eventueel hoger beroep bij het gerechtshof te Arnhem zou zijn ten aanzien van B.Th. Hof, daarbij verwijzend naar de tussenarresten van het hof d.d. 10 juni 2008 en 8 december 2009 ten aanzien van Hof jr., die zeer slecht voor Hof jr. hebben uitgepakt, aldus de kantonrechter.

Hierbij ontvangt u het schokkende relaas van de zitting ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010, welk verslag door mij de volgende dag is opgemaakt en de inhoud waarvan voor zich spreekt (**bijlage 8**).

Proces-verbaal van de zitting

Tegen alle regels in heeft de kantonrechter bovendien verzuimd een proces-verbaal van de comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 op te maken, dit voor te lezen en (na goedkeuring van partijen) dit door hen te laten tekenen dan wel partijen te vragen of voorlezing en tekening achterwege kan blijven. Het proces-verbaal had vervolgens aan partijen moeten worden toegezonden. Deze gang van zaken wordt geregeld in wetsartikel 88 Rv. lid 3.

Het is evident, dat een dergelijke omissie een ernstige schending van de rechtsregels en ontoelaatbaar is. Het roept overigens grote vraagtekens op, waarom mr. Naus, die dienaangaande als advocaat van de hoed en de rand wist, de kantonrechter niet op haar verzuim heeft gewezen en ook niets heeft gezegd over het feit, dat de kantonrechter geen gelegenheid heeft geboden aan partijen om "op de gang" nog van gedachten te wisselen.

Dit en meerdere incidenten duiden mijns inziens op van te voren tussen mr. Naus dan wel Poelmann van den Broek Advocaten en/of de bovengenoemde raadsheren van het Hof en de kantonrechter gemaakte afspraken betreffende de gang van zaken tijdens de comparitie.

Het vonnis d.d. 13 april 2010

Met dit vonnis wordt in de eerster plaats bewezen, dat de kantonrechter het principe van hoor en wederhoor in ernstige mate heeft geschonden door B.Th. Hofs, dit ondanks meerdere toezeggingen, niet in de gelegenheid te stellen op het door V.N.I. overgelegde tussenarrest van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr. d.d. 8 december 2009 te reageren.

Nog in een brief van 12 oktober 2009 aan mr. Van der Winkel van de rechtbank te Almelo, dit naar aanleiding van een klacht van B.Th. Hofs, dat mr. De Groot had gehandeld in strijd met het Landelijk procesreglement voor de civiele rol van de kantonrechter, heeft mr. De groot o.a. gesteld, dat het om proceseconomische redenen wenselijk is om bij het wijzen van een (eind)vonnis kennis te hebben genomen van het (eind)arrest van het Hof (dit is dus het tussenarrest d.d. 8 december 2009 van het Hof geworden), uiteraard niet dan nadat partijen in de gelegenheid zijn gesteld zich ter zake uit te laten.

Verder schrijft de kantonrechter in deze brief, dat de griffie aanvankelijk bij brief van 15 september j.l. aan partijen heeft medegedeeld, dat de zaak zou worden aangehouden tot januari 2010 teneinde V.N.I. in de gelegenheid te stellen het arrest van het Hof bij akte in het geding te brengen. Verder schrijft zij, dat Hofs bij brief van 15 september 2009 hiervan ook op de hoogte had moeten worden gesteld met de de mededeling, dat hij na het nemen van de akte door V.N.I. in de gelegenheid zou worden gesteld een antwoordakte te nemen.

Welnu, de beide bovengenoemde door mij onderstreepte uitspraken gaan dus over het arrest van het Hof d.d. 8 december 2009, hetgeen overigens geen eindarrest was, waarop de kantonrechter zogenaamd moest wachten. Dat eindarrest is er dus pas op 19 april 2011 gekomen.

Feit is dus, dit in tegenstelling tot hetgeen de kantonrechter in de brief aan mr. Van der Winkel heeft geschreven, dat partijen (althans wat Hofs sr. betreft) niet in de gelegenheid zijn gesteld zich uit te laten over het wel dan niet betrekken van het arrest van 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. in de zaak V.N.I./Hofs sr. Ook is het een feit, dat Hofs sr. nooit in de gelegenheid is gesteld, dit ondanks de toezegging van de kantonrechter, om een antwoordakte te nemen op de door V.N.I. ingediende akte, waarbij V.N.I. het tussenarrest van het Hof d.d. 8 december 2009 heeft overgelegd met meteen daarbij de op dit arrest uitgelegde berekening.

Geheel in strijd met een goede procesorde is de kantonrechter tijdens de zitting al vrijwel geheel afgegaan op de stellingen van het Hof in het tussenarrest van het Hof d.d. 8 december 2009, dit zonder partijen voorafgaande daaraan te vragen of dat wat hen betreft akkoord was. Deze vraag was met name van belang, omdat beide partijen reeds in eerdere processtukken expliciet dan wel impliciet hadden aangegeven, dat zij niet wilden, dat de kantonrechter een komend arrest (d.i. dus het arrest van 8 december 2009 geworden) in haar beoordelingen zou betrekken, hetgeen B.Th. Hofs nog eens uitgebreid heeft verwoord in zijn akte van 18 augustus 2009.

Onder r.o. 2.1 van haar vonnis stelt zij, dat volgens Hofs sr. de beëindigingsdatum, zo er al van een huurovereenkomst moeten worden uitgegaan, ligt op het moment van de ontruiming in 2004. Vervolgens stelt zij, dat wat daar ook van zij daarop in deze procedure niet meer kan worden teruggekomen, nu de kantonrechter bij tussenvonnissen terzake een eindbeslissing heeft gegeven.

Ingevolge uitspraken van de Hoge Raad had de kantonrechter echter wel degelijk op haar beslissing in het tussenvonnissen kunnen terugkomen.

Ik verwijs daartoe naar de volgende uitspraken:

HR 5 januari 1996, NJ 1996, 597

HR 14 december 2001, NJ 2002, 57

Hr 15 september 2006, RvdW 2006, 855

Uit r.o. 2.2 blijkt overduidelijk, dat de kantonrechter de strekking van artikel 14.2 van de algemene bepalingen huurovereenkomst niet begrijpt, althans zij meent, dat de artikelen 6:92, 6:93 en 6:94 BW ook op dit artikel van toepassing zijn, terwijl deze artikelen alleen van toepassing zijn op een boetebeding in een overeenkomst zelf, in dit geval in de huurovereenkomst.

In r.o. 2.3 is de kantonrechter de weg helemaal kwijt. Zij verwijst naar een uitspraak van de Hoge Raad, zijnde HR 27-04-2007, LJN AZ 6638 en geeft vervolgens de verkeerde uitleg.

De uitspraak van de Hoge Raad duidt op een boetebeding in de huurovereenkomst zelf, zoals verwoord onder r.o. 3.1, waarbij de Raad verwijst naar Artikel 10.5, welk artikel is opgenomen in de huurovereenkomst, die Intrahof (verhuurster) heeft gesloten met Bart Smit (huurster) en waarin een terstond opeisbare boete van Hfl. 1.000,-- door Bart Smit moet worden betaald voor elke dag, dat deze huurder in gebreke blijft aan zijn verplichtingen te voldoen. In dat geval was er ook een deugdelijke ingebrekestelling door Intrahof vereist, alvorens zij recht zou krijgen op de in het boetebeding onder artikel 10.5 bedongen boete.

Wanneer de kantonrechter de gehele uitspraak van de Hoge Raad in deze had bestudeerd zou zij (waarschijnlijk) het verschil tussen een boetebeding in de huurovereenkomst zelf en de boeteclausule in artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen wel hebben begrepen. De kantonrechter zou dan nooit in de zin zoals zij heeft gedaan in haar r.o. 2.3 over het boetebeding in de Algemene Bepalingen hebben kunnen spreken en evenmin het onderwerp matiging hebben kunnen aankaarten.

Vervolgens matigt de kantonrechter de boete tot een bedrag van € 15.000,--, waarbij geldt, dat zij de door V.N.I. opgevoerde boete van € 604.321,86 ten principale heeft goedgekeurd, waardoor de "matiging" dus neerkomt op een percentage van ca. 97,5%.

Dit matigingspercentage heeft de kantonrechter echter niet wakker geschud betreffende het exorbitante boetebedrag en het ontstaan daarvan.

De werkelijk te betalen boete, even de hypothetische stelling aangenomen, dat B.Th. Hofs de huurder zou zijn geweest tot 15 september 2005 en er een huurachterstand zou zijn geweest, zou echter max. een bedrag van ca. € 140,-- per maand kunnen zijn geweest, waarvan ook V.N.I. en haar advocaat heel goed op de hoogte waren, gezien hun eigen opstelling (**bijlage 9**) bij de conservatoire beslaglegging op 8 december 2003, waarbij nog moet worden opgemerkt, dat V.N.I. in dit stuk de boete ingevolge artikel 14.2 ook over het koopcomponent in de huur heeft berekend, hetgeen natuurlijk foutief is.

De overige juridische misslagen zal ik niet allemaal vermelden, hoewel ik er nog wel op wil wijzen, dat de kantonrechter ten onrechte onder r.o. 2.8 heeft gesteld, dat Xenon Computers V.o.f in verzuim was, terwijl dat onmogelijk is, zelfs al zou deze V.o.f bij aanvang de huurster van het pand van V.N.I. zijn geweest. Zelf heeft ze namelijk meerdere malen gesteld, dat Xenon Computers V.o.f op 1 juli 2002 heeft opgehouden te bestaan (hetgeen in werkelijkheid 31 december 2000 is) en t/m 31 maart 2003 zijn alle huurpenningen betaald, dus kan deze V.o.f nooit in verzuim zijn geweest.

Om van de hele zaak, waar zij geen raad meer mee wist, af te zijn heeft zij op 13 april 2010 vervroegd vonnis gewezen, daarbij de regels van een goede procesorde schendend en de rechten van B.Th. Hofs op een ontoelaatbare manier vertrappend en heeft zij dit vonnis om hem voorgoed uit te schakelen ook nog eens uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

Tenslotte is van belang, dat de kantonrechter door de hele onnavolgbare en foutieve gang van zaken natuurlijk niet in haar vonnis kon vermelden: *des dat de één betaalt, de ander zal zijn bevrijd*, hetgeen het Hof in zijn eindarrest d.d. 19 april 2011 ook niet meer heeft gedaan ten aanzien van R.T.B. Hofs, zodat de idiote en onaanvaardbare situatie is ontstaan, dat R.T.B. Hofs hoofdelijk is veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van een enorm bedrag aan achterstallige huurpenningen plus boetes, terwijl zijn vader reeds door het vonnis van de kantonrechter hoofdelijk is veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van een gigantisch bedrag. Ook de overige kosten, de beslagkosten, de incassokosten en het salaris van de procureur moeten door de heren Hofs ieder afzonderlijk aan V.N.I. worden betaald.

Ja, onze rechterlijke macht en de advocatuur functioneren uitstekend, dat moet ik toegeven.

Ik wil u ook nog mededelen, dat B.Th. Hofs de kantonrechter vanwege haar handelwijze op 23 juni 2009 heeft gewraakt, maar dat deze wraking niet is gehonoreerd (wat natuurlijk voorspelbaar was) De Beschikking van 9 juli 2009 dienaangaande geeft aan, *dat Hofs in zijn verzoekschrift een groot aantal feiten heeft opgesomd op grond waarvan hij tot de conclusie komt, dat mr. De Groot in ernstige mate vooringenomenheid c.q. partijdigheid heeft getoond ten gunste van V.N.I. en dat die feiten volgens hem zo ernstig zijn, dat de kantonrechter in de onderhavige zaak niet langer als onpartijdige rechter kan optreden.*

Verder geeft de Beschikking aan, dat mr. De Groot heeft betoogd, dat de inhoudelijke bezwaren die Hofs opwerpt niet kunnen worden aangeduid als feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 36 e.v. Rv., welke aanleiding kunnen zijn tot wraking en dat er volgens haar van zulke feiten en omstandigheden in het geheel geen sprake is.

Ook wordt nog aangegeven, dat de procesgemachtigde van V.N.I. in gelijke zin heeft betoogd, hetgeen volgens mij bij niemand die de werkelijk schandalige gang van zaken kent verwondering zal wekken.

Vervolgens stelt de wrakingskamer, dat zij zich daarbij aansluit en dat uit de door Hofs aangevoerde feiten niet is af te leiden, dat mr. De Groot jegens hem een vooringenomenheid koestert, althans dat de bij hem dienaangaande vrees objectief gerechtvaardigd is.

M.i. nietszeggende standaard stellingen, die gewoon aantonen, dat rechters zich schuldig kunnen maken aan abominabele rechtspraak, dit zonder enige gevolgen.

Tenslotte concludeert de wrakingskamer, dat de door Hofs aangevoerde bezwaren in de kern betrekking hebben op de door mr. De Groot in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 vastgestelde feiten en overwegingen, maar dat die bezwaren eventueel door hem in een hoger beroepsprocedure aan de orde dienen te worden gesteld. Het gesloten karakter van het stelsel van rechtsmiddelen brengt mee, dat het middel van wraking niet kan worden benut om de juistheid van beslissingen of van daarop steunende overwegingen inhoudelijk aan de orde te stellen, aldus de wrakingskamer.

Het komt er dus eigenlijk op neer, dat een wraking in principe nooit gehonoreerd zal worden, hoe partijdig een rechter in zijn handelwijze en uitspraken ook is.

En het is natuurlijk te gek voor woorden, dat een justitiabele door kapitale misslagen van een rechter bij een uitvoerbaar uit voorraad verklaring van een vonnis, zoals in het onderhavige geval, eerst uit zijn woning wordt gezet, deze met een enorm vermogensverlies gedwongen wordt verkocht en dat men dan maar vanuit die situatie moet trachten nog in hoger beroep te gaan.

Daarbij is het voorspelbaar, dat de “winnaar” van de procedure het ontvangen geld binnen de kortste keren zal wegsluizen en dit nooit meer door de ten onrechte veroordeelde kan worden teruggevorderd, dit ook niet bij een gewonnen hoger beroepprocedure.

Foutieve rechtspraak heeft enorme en onomkeerbare gevolgen, hoewel de edelachtbare en corrupte boosdoeners er naar mijn inschatting niet wakker van liggen.

In haar verweerschrift betreffende de wrakingprocedure d.d. 26 juni 2009 heeft de kantonrechter overigens wederom een verkeerde uitspraak met betrekking tot wetsartikel 6:159 BW gedaan met vervolgens de daardoor eveneens verkeerde stelling, dat daardoor het vonnis van 19 mei 2009 tot een andere uitkomst leidde dan het vonnis van 24 april 2007. Het was voor de wrakingskamer heel gemakkelijk geweest deze kapitale blunder te signaleren, maar zij heeft er bewust voor gekozen om zich te verschuilen achter de regeltjes betreffende een wrakingprocedure, alhoewel ook deze niet goed zijn toegepast.

Een wraking van de raadsheren mrs. J.P. Fokker, I. Katz-Soeterboek, H. van Loo van het Gerechtshof te Arnhem door de gemachtigde van R.T.B. Hofs was hetzelfde lot beschoren, hetgeen ook voorspelbaar was.

In het wrakingsverzoek d.d. 12 januari 2010 heeft de advocaat van onze zoon alle juridische misslagen van het Hof benoemd en bewezen dat het Hof eigener beweging een niet relevante grief ten gunste van V.N.I. heeft toegevoegd en daarmee tevens de partijautonomie heeft geschonden.

Ook heeft hij aangetoond, dat het Hof het beginsel van hoor en wederhoor in ernstige mate heeft geschonden en de wet meerdere keren geweld heeft aangedaan, etc. etc.

Tenslotte is er in het verzoekschrift d.d. 12 januari 2010 een resumé gegeven, waaruit de aperte vooringenomenheid van het Hof ten gunste van V.N.I. onomstotelijk wordt bewezen:

1. Uitgebreid en belangrijk relevant verweer van Hofs wordt stelselmatig genegeerd.
2. Keer op keer verwijst het Hof naar een zonder context aangehaalde enkele zin uit het getuigenverhoor of uit de pleitaantekeningen van Hofs, terwijl aan letterlijk tientallen pagina's doorwrochte bewijsvoering in diverse processtukken aan de zijde van Hofs, ondersteund door meer dan 50 producties, geen enkele aandacht wordt besteed.
3. Ook wordt het verweer van Hofs meerdere malen opzettelijk verkeerd weergegeven waardoor het onjuist lijkt, zodat het Hof Hofs kan neerzetten als iemand, die het allemaal niet begrijpt.
4. Elke (halve) zin van V.N.I. die het Hof goed uitkomt wordt gebombardeerd tot “goed onderbouwde stellingen aan de zijde van V.N.I.”.
5. Totaal niet onderbouwde uitspraken van V.N.I., waarvan Hofs de onjuistheid met feitelijke stellingen heeft bewezen, worden desondanks door het Hof gepresenteerd als feiten.
6. Als V.N.I. helemaal niets zegt over bepaalde zaken helpt het Hof haar een handje door dan maar zelf zaken te stellen, die V.N.I. nooit aan de orde heeft gesteld. Het Hof is zodoende vele malen opgetreden als advocaat van V.N.I., daarbij op grond van artikel 24 Rv. zijn boekje ver te buiten gaand.

7. Het Hof is zelfs zo ver gegaan om ten gunste van V.N.I. ongevraagd een foutieve stelling met daardoor eveneens een foutieve gevolgtrekking harerzijds in de MvG om te buigen tot een correct verzoek tot eisenwijziging, welke "wijziging van eis", ook al zou deze goed zijn geformuleerd door V.N.I., om meerdere redenen nooit door het Hof gehonoreerd had kunnen worden.
8. Vervolgens wordt het duidelijke bezwaar tegen die eis door Hofs jr. met een (overigens onjuist) juridisch foefje afgedaan.
9. Uitspraken van lagere rechters of van het Hof in Arnhem zelf in eerdere instantie worden met graagte overgenomen als het Hof dat (in het belang van V.N.I.) goed uitkomt, maar is dat niet het geval dan worden ze afgedaan met "leidt niet tot een ander oordeel".
10. De betreffende uitspraken worden bovendien verkeerd weergegeven, gedeeltelijk geciteerd en/of uit zijn verband getrokken.
11. Om V.N.I. met alle geweld in het gelijk te stellen is het Hof zelfs bereid uitspraken te doen die in strijd zijn met de wet en de geldende rechtsregels en dus juridisch en feitelijk onmogelijk zijn en in hoge mate cassabel zijn.
12. De arresten van het Hof zijn door het woordgebruik en de vele suggestieve opmerkingen in de richting van Hofs doordrongen van een opmerkelijk hatelijke houding. Keer op keer wordt er gesuggereerd dat Hofs niet de waarheid spreekt, zonder dat het Hof concreet wordt en aan die beweerde "leugens" consequenties verbindt.
13. Aan door de heren H. en P. Silderhuis en de heer R.Duijn gepleegde meineden, die overtuigend door Hofs zijn bewezen in de Memorie van Antwoord d.d. 4 september 2007, wordt door het Hof daarentegen geen enkele conclusie verbonden. In tegendeel, de betreffende leugens strekken tot meerdere eer, glorie en succes van de plegers van dit misdrijf.

Later heeft R.T.B. Hofs in een zitting van de wrakingskamer d.d. 15 februari 2010 nog aangegeven, dat nu hij er niet van uit kan gaan, dat de gewraakte raadsheren de zeer ernstige fouten uit onkunde hebben gemaakt, er bij hen wel sprake moet zijn van opzet en vooringenomenheid ten gunste van V.N.I.

In één A-viertje reageert één van de raadsheren, zijnde mr. Katz-Soeterboek ook namens de andere twee raadsheren op het relaas van R.T.B. Hofs in het verzoekschrift tot wraking, dit zonder het stuk overigens van een datum te voorzien.

Zij stelt simpelweg, dat door verzoeker geen concrete feiten of omstandigheden naar voren zijn gebracht, waaruit objectief de vrees voor partijdigheid van de betrokken raadsheren kan worden afgeleid, hetgeen een wel zeer spraakmakende stelling is gezien de inhoud van de arresten.

Men kan zich afvragen in welk geval er in de ogen van deze rechters dan wel sprake is van objectieve vrees voor partijdigheid.

Verder stelt mr. Katz-Soeterboek, dat de klachten van verzoeker alle de wijze betreffen waarop het recht is toegepast of de wijze waarop de beslissingen zijn gemotiveerd.

Ik durf te stellen, dat haar opmerking betreffende de wijze waarop het recht is toegepast en het motiveren van de beslissingen, gezien de kapitale juridische misslagen, die de raadsheren hebben begaan en de foutieve motivatie dan wel het geheel ontbreken daarvan, getuigt van een gestoorde geestesgesteldheid dan wel criminele insteek bij de betreffende raadsheren.

Zeer ernstig is ook te noemen, dat deze raadsheren het lef hebben aan te geven, dat er nog het middel van cassatie is. Op zich is deze opmerking correct, maar dit soort rechters schijnt absoluut niet te beseffen of erger nog het deert ze op geen enkele manier, dat door hun opzettelijke verkeerde rechtspraak met enorme gevolgen, een onomkeerbare situatie ontstaat, waarbij de getroffen burgers alles kunnen verliezen waarvoor zij een leven lang keihard hebben gewerkt en in een uitzichtloze bodemloze put terecht kunnen komen. Arresten in civiele procedures zijn immers altijd uitvoerbaar bij voorraad en het rechtsmiddel cassatie geeft geen opschorting ten aanzien van die uitvoerbaarheid bij voorraad.

U moet zich ook even proberen voor te stellen, hoe het voor een justitiabele is om na onrechtmatige rechtspraak van het Hof zonder enig vermogen vanuit een dan hopeloze positie een ingewikkelde en uitgebreide cassatieprocedure te moeten gaan voeren, met het grote risico bovendien, dat er geen enkele cassatieadvocaat bereid is op basis van een toevoeging een grote hoeveelheid werk in een zeer complexe zaak te verrichten.

Bovendien is het natuurlijk zo, dat het rechtsmiddel van cassatie niet bedoeld is om opzettelijk knoeiwerk en onrechtmatige rechtspraak van raadsheren te herstellen. Dit rechtsmiddel is in het leven geroepen om de rechtsgelijkheid en rechtseenheid in een rechtsstaat te waarborgen, waarbij de burger er van uit mag gaan, dat rechters integer en kundig zijn en bovendien hun uiterste best zullen doen om zo goed en eerlijk mogelijk en goed onderbouwd recht te spreken.

Deze raadsheren vinden het kennelijk ook heel gewoon, dat de justitiabele door hun handelwijze ook nog eens naast alle andere ellende heel veel werk moet verrichten en op hoge kosten wordt gejaagd, zo ook de gemeenschap overigens.

De beslissing van de wrakingskamer op 1 maart 2010 is gezien de handelwijze van de raadsheren in de beide tussenarresten werkelijk bizar te noemen en getuigt van een enorme arrogantie, zeker gelet op het onderstreepte gedeelte.

Onder r.o. 3.3 wordt o.a. gesteld (letterlijk citaat):

De wrakingskamer realiseert zich dat de tot nu toe in hoger beroep genomen beslissingen in een andere richting gaan dan de procedure in eerste aanleg en dat een eindbeslissing ten nadele van Hof's voor hem en zijn ouders verstreckende gevolgen kan hebben. Het behoort echter tot de wettelijke taak van de rechter om op basis van het recht zonder aanzien des persoons ook zodanige beslissingen te nemen. De wrakingskamer is van oordeel, dat het enkele feit dat die beslissingen in het nadeel van Hof's en de zijnen uitvallen, geen grond oplevert voor de verstreckende diskwalificaties die Hof's in zijn verzoek heeft gebezigd.

En onder 3.4:

De door Hof's aangevoerde wrakingsgronden kunnen dan ook niet leiden tot het oordeel, dat het optreden van de gewraakte raadsheren in enig opzicht niet zou voldoen aan de vereisten die aan een eerlijk proces dienen te worden gesteld.

Onderstrepingsen door mij.

Enkele van de door Hofs jr. geuite diskwalificaties:

onvoorstelbaar knoeiwerk van de raadsheren

om V.N.I. hoe dan ook toch in het gelijk te kunnen stellen moest het Hof in zijn tussenarrest d.d. 8 december 2009 weer een andere tactiek toepassen. Het heeft dit gedaan door compleet nieuwe, echter foutieve interpretaties en insinuaties betreffende de inbreng van de V.o.f. in de B.V. aan te voeren.

dat het Hof deze “onderbouwing” van V.N.I. klakkeloos overneemt is wederom veelzeggend.

onder r.o. 2.7 maakt het Hof het helemaal bont.

Hofs stelt, dat het werkelijk alle perken te buiten gaat, dat het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 onder r.o. 5.14 eigener beweging een foutieve vaststelling van V.N.I. en daardoor eveneens foutieve gevolgtrekking door V.N.I. in haar Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 in de laatste zin van punt 43. uit zichzelf heeft getransformeerd in een wijziging van eis. Daarbij heeft het Hof de wet geweld aan gedaan, tal van rechtsregels overtreden en de vele ter zake doende bewijsvoering van Hofs compleet genegeerd of uit zijn verband getrokken.

Alle hierboven genoemde feiten in ogenschouw nemende kan Hofs jr. niet anders dan tot de conclusie komen, dat de raadsheren mrs. J.P. Fokker, I.A. Katz-Soeterboek en H. van Loo zich in ernstige mate schuldig hebben gemaakt aan vooringenomenheid ten gunste van V.N.I., waarbij bovendien voortdurend de wet en de geldende rechtsregels zijn genegeerd dan wel geweld zijn aangedaan, zij de partijautonomie in ernstige mate hebben geschonden en zij tevens machtsoverschrijding hebben gepleegd. Consequent is vrijwel alle bewijsvoering van Hofs genegeerd en zijn zijn rechten vele malen met voeten getreden. De feiten zijn naar de mening van Hofs zo ernstig, dat de drie raadsheren in de onderhavige zaak niet langer als onafhankelijke rechters kunnen optreden, dat hoeft verder geen betoog, gezien de ernst van de aangedragen feiten. Door de uitvoerbaarheid bij voorraad van het uit te wijzen arrest zal Hofs in onvoorstelbare problemen komen, waardoor zijn leven zal worden verwoest.

Mijn oprechte mening is, dat de bovengenoemde diskwalificaties, zoals de wrakingskamer de bovengenoemde stellingen van Hofs jr. noemt, gezien de handelwijze van de betrokken raadsheren en het extreme broddelwerk, dat zij geleverd hebben en dit ook nog eens opzettelijk om Hofs jr. en zijn familie te treffen, nog veel te zwak zijn, maar dat er binnen de Nederlandse taal geen superlatieven beschikbaar zijn, die in dit geval de lading zouden kunnen dekken.

Mijn conclusie kan dan ook alleen maar zijn, dat het uitgangspunt van een wrakingskamer is: Liever ten onrechte een burger uitschakelen dan toegeven, dat collega's ernstige fouten in de vonnissen dan wel arresten hebben gemaakt en gezien hun handelwijze overtuigend partijdig zijn geweest. Daarbij worden twee vliegen in één klap geslagen: de getroffen burger kan dan in elk geval niets meer beginnen tegen de door de rechters bevoorrechte wederpartij en de rechterlijke elite blijft toch buiten schot.

Tegelijk met de Memorie van Grieven d.d. 3 november 2010 heeft B.Th. Hofs een incidentele vordering tot **schorsing van de tenuitvoerlegging ex artikel 351 Rv.** ingediend, daarbij in de Inleiding vermeldend:

Hoewel het vonnis van de kantonrechter bij nadere beschouwing financieel niet ongunstig voor Hofs sr. heeft uitgepakt, omdat hij op grond van dit vonnis een bedrag van € 35.970,63 van V.N.I. te vorderen heeft, kan Hofs sr. zich desondanks op meerdere punten niet met dit vonnis verenigen, noch met de gronden waarop het berust.

Tevens blijft Hofs sr. bij zijn incidentele vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging, dit ondanks het feit, dat V.N.I. ingevolge het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 geen enkele vordering op hem heeft. Hofs sr. heeft echter meerdere malen in het verleden ondervonden, dat V.N.I. zonder daartoe gerechtigd te zijn dienaangaande onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld.

Geheel in lijn met de gang van zaken tot nu toe in deze onverkwikkelijke kwestie heeft B.Th. Hofs ook deze vordering verloren.

Hierbij als **bijlage 10** het commentaar op het dienaangaande arrest van het Hof d.d. 1 maart 2011, waarbij dezelfde raadsheren “recht” hebben gesproken als in de zaak V.N.I./Hofs jr. !

Bij lezing van het vonnis d.d. 13 april 2010 heeft onze advocaat meteen gesteld, dat een dergelijk vonnis niet executabel is en er op grond van wetsartikel 504a Rv. in elk geval niet tot executoriale verkoop kan worden overgegaan, omdat het geldelijk beloop van de vordering niet bepaalbaar is. Er is in het vonnis namelijk geen vordering op V.N.I. genoemd met betrekking tot de huurpenningen, er wordt alleen gesproken over betaling van achterstallige huurpenningen, welke achterstand de rechter aan de hand van de talloze duidelijke gegevens in de processtukken had dienen te berekenen.

Op 14 april 2010 is er door ondergetekende Hofs-Akkermans en mr. Naus van V.N.I. echter toch telefonisch afgesproken, dat beide partijen een berekening zouden opstellen, waarbij de inhoud van het vonnis zou worden gevolgd.

Vervolgens heeft mijn man de bijgaande brief van 26 mei 2010 (**bijlage 11**) aan mr. Naus verzonden met als bijlage 1 het stuk geheten:

Berekening van het door V.N.I. aan ondergetekende te betalen bedrag ingevolge het vonnis van de kantonrechter in de zaak 158791 CV EXPL 190/04 d.d. 13 april 2010 (bijlage 12).

De inhoud van deze stukken spreken voor zich.

Er is echter nooit door mr. Naus op deze brief en deze berekening gereageerd.

Wel ontving B.Th. Hofs op 20 mei 2010 een exploit van betekening en bevel (**bijlage 13**) en later op 18 augustus 2010 nog een herstelexploit, omdat er ten onrechte B.T.W. over enkele bedragen was berekend (**bijlage 14**). Op een verzoek per e-mail aan mr. Naus van 26 augustus 2010 om uitleg betreffende dit exploit (**bijlage 15**) is evenmin ooit gereageerd, hoewel hij de ontvangst van het bericht bevestigd heeft en medegedeeld, dat hij op 20 september 2010 weer op kantoor aanwezig zou zijn (**bijlage 16**).

Vervolgens heb ik verschillende malen getracht de mrs. Naus en Van der Linden telefonisch te bereiken over de gang van zaken, maar hun secretaresse gaf mij te kennen, dat de advocaat van B.Th. Hofs maar contact moest opnemen. Ik heb de secretaresse toen verteld, dat mijn man in de voortgezette procedure bij de kantonrechter geen advocaat had en dat ik zijn officiële gemachtigde was en dat de beide advocaten daarvan natuurlijk op de hoogte waren. De advocaten weigerden echter mij te woord te staan, terwijl zij wel op kantoor aanwezig waren, zoals de secretaresse had verteld.

In juni 2010 is er ook door een inspecteur van de belastingdienst, zijnde mevr. mr. J.H.M.Eliëns, aan mr. Naus verzocht haar een specificatie te verstrekken van het op het exploit van 20 mei 2010 genoemde bedrag, dit zoals door haar gemeld in een brief d.d. 9 juni 2010 aan B.Th. Hofs. Vele maanden later had zij deze specificatie nog steeds niet ontvangen, zoals zij ondergetekende telefonisch heeft medegedeeld, hetgeen geen verwondering zal wekken.

Bijgaand ontvangt u ter informatie een overzicht betreffende hetgeen V.N.I. en haar advocaten allemaal hebben gepresteerd inzake beslagleggingen op de woning van mijn echtgenoot en mij, hetgeen eveneens als al het bovenstaande een schokkend en haast niet te bevatten relaas is, waaraan overigens ook notarissen en banken ten onrechte hun medewerking hebben verleend (**bijlage 17**).

Ik wijs u erop, dat dit stuk slechts een concept betreft en nog op diverse ondergeschikte punten moet worden aangepast en dan t.z.t. in procedures tegen V.N.I. en Poelmann van den Broek Advocaten zal worden ingezet.

Op 8 december 2010 heeft B.Th. Hofs na de executoriale beslaglegging op 6 december 2010 de bijgaande e-mail (**bijlage 18**) verzonden aan mr. W. van der Linden, maar ook hierop is nooit een reactie ontvangen, terwijl bewezen is, dat zij deze e-mail op 9 december 2010 wel degelijk gelezen heeft, zoals bovenaan de copie-email te zien is.

Zuiver formeel maar daarom niet minder belangrijk stel ik het volgende:

Het moge duidelijk zijn, dat iedereen die ondanks de wetenschap van het bovenstaande en van de gang van zaken, zoals gemeld in de als bijlagen overgelegde stukken, toch meent zijn of haar medewerking te moeten verlenen aan werkzaamheden, die leiden tot de gedwongen verkoop van onze woning dan wel anderszins door zijn of haar optreden dan wel nalaten het juiste te doen schade voor het echtpaar Hofs dan wel voor hun bedrijf De Hofakker B.V. veroorzaakt, hoofdelijk aansprakelijk zal worden gesteld voor deze schade, die zeer aanzienlijk zal zijn.

Ik noemen hierbij expliciet advocaten, gerechtsdeurwaarders, notarissen dan wel banken.

Ik wijs er tevens op, dat noch voor gerechtsdeurwaarders noch voor notarissen uit hoofde van hun beroep en gezien de gedragscodes een absolute ministerieplicht geldt en dat zij de plicht hebben te onderzoeken of zij een opdracht naar eer en geweten kunnen aannemen.

Inmiddels is ondergetekende Hofs-Akkermans en haar echtgenoot B.Th. Hofs bezig om een website te regelen, waarvoor de domeinnaam al is gekocht, waarin zij samen met een ondersteuningsgroep via tal van publicaties zal aantonen, dit vergezeld van onomstotelijke bewijsvoering, dat er vele overheidsdienaren zijn, die het niet zo nauw nemen met waarheidsvinding en integriteit en zelfs veelal opzettelijk een wel zeer scheve schaats rijden.

Tot die overheidsdienaren behoren vele rechters, enkele gerechtsdeurwaarders en notarissen en een bewindvoerder. Ook enkele advocaten (door de toenmalige minister Donner peilers van de rechtsstaat genoemd) hebben in verschillende procedures enorm geblunderd dan wel opzettelijk een wel zeer frauduleuze rol gespeeld, waarbij leugens, valsheid in geschrifte en tal van onrechtmatige daden niet werden geschuwd. Ik vind het ook mijn maatschappelijke plicht om met de wetenschap, die ik heb in de publiciteit te treden, met het uiteindelijke doel, dat de schuldigen worden aangepakt en de uitwassen in de toekomst zo veel mogelijk worden voorkomen. De website zal Vrouwe Justitia in Verval heten.

Inmiddels heb ik de concept-**Inleiding** betreffende de vele publicaties, die in de loop der jaren aan tal van beroepsgroepen, personen en instanties zullen volgen, opgesteld. Deze Inleiding ontvangt u hierbij reeds als **bijlage 19**.

Ik heb het vertrouwen, dat u in deze de juiste beslissing zult nemen en aan Poelmann van den Broek Advocaten te kennen zult geven, dat u niet bereid bent onder deze omstandigheden hun opdracht tot executieveiling van onze woning aan een notaris door te geven.

Gaarne uw reactie.

Met vriendelijke groet,

H.M.S.Hofs-Akkermans gelezen en akkoord bevonden door:

B.Th. Hofs
Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten

Tel. 0548-367422

Bijlagen: 19